

ת"פ 42937/01 - מדינת ישראל נגד עליזה ל' שאול

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 אפריל 2016

ת"פ 42937-01-15 מדינת ישראל נ' שאול

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
המאשימה
נגד
הנאשםת
עליה ל' שאול ע"י ב"כ עו"ד שפקמן

汇报 - דין

הנאשםת הורשעה על פי הודהתה בעבירות של אויומים (5 עבירות), הטרדה באמצעות מתקן בזק (3 עבירות), העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו והחזקת סכין, בהתאם למפורט בכתב האישום המתוון.

על פי הנטען בכתב האישום המתוון, במועד הרלוונטי לכתב האישום, המתלוונת עבדה בחב' "מינילין" שבפתח. מס' ימים עברו לאירוע נשוא כתוב האישום, התקבלה הנאשםת לחברה כעובדת חדשה.

לפי האישום הראשון, ביום 14.8.7 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, התגלו ויכוח בין המתלוונת לנאשםת על רקע ענייני עבודה.

במהלך נסיעתן עם העובדת נוספת במוונית בדרך חזרה הביתה, אמרה הנאשםת למATALONNET "ככה לא מתנהגים לאנשים בואי נדבר על זה". בתגובה אמרה לה המתלוונת שלא לדבר אתה. לאור כך קיללה הנאשםת את המתלוונת באומרה: "רוסיה מסריחה". בהמשך אמרה הנאשםת למATALONNET "אל תנדי לי להיות בשקט, אני עומד אוטר במקום אני יראה לך מה זה כבוד". בתגובה אמרה המתלוונת לנאשםת: "יש לך מזל שלא הרמתי עלייך ידים".

לאחר הנסיעה ובמהלך שלוש שעות, שלחה הנאשםת אל המתלוונת הודעות טקסט ובהן אויומים לפגיעה בגופה של המתלוונת וקללות.

נוסף לכך, ובמהלך שעתיים לאחר מכן, שלחה הנאשםת הודעות טקסט לעובדת הנוספת אשר נסעה איתן במוונית, ובן היא מבקשת פרטים אודוט המתלוונת, ובהדר מענה, נשלחות הודעות ובהן קללות וגידופים.

לפי האישום השני, ביום 14.8.8, החל מהשעה 12:37, שלחה הנאשםת הודעות טקסט למATALONNET וכן השaira שתי הודעות קוליות, אשר בהן היא מאימת ומقلלת אותה. להודעות אלה המתלוונת לא השיבה.

עמוד 1

בעקבות המתוואר לעיל, הגישה המתלוונת תלונה במשטרה, ובהתאם לכך התקשר השוטר רונן עamber לטלפון של הנאשמת על מנת לזמןנה לחקירה. הנאשמת השיבה בשיחת הטלפון לשוטר כי "יכולים לקפוץ לה" ושהמתלוונת לא תהיה בחיים עד יום ראשון. כן הוסיףה, כי יכולים לחפש אותה והוא לא מתכוון להגיע.

האישום השלישי נמחק.

לפי האישום הרביעי, בעקבות המתוואר באישום השני, ביום 14.8.10 בשעה 12:01 או בסמוך לכך, הגיעו נידת סיור לביתה של הנאשנת על מנת לעכבה לחקירה.

במה שפתחה הנאשנת את דלת ביתה והשוטרים הסבירו לה כי היא צריכה להתלוות אליהם לתחנת המשטרה לצורך חקירה.

בתגובה אמרה הנאשנת: "אני לא מגיעה, אתם עכשו לוקחים את הרגליים שלכם ועפים מפה", וניסתה לטרוק את הדלת. השוטרים, בתגובה, דחפו את הדלת ונעמדו על הסף כדי למנוע מהנאשנת לסגור את הדלת.

הנאשנת אמרה לשוטרים: "יש לכם 10 שניות לעוף לי מהבית" והחלה לספור לאחרו.

השוטרים הצעיקו צוות נוספים לסייע, וכאשר זה הגיע, הסבירה שוטרת לנאשנת כי אם לא תתלווה לשוטרים תהיה להם סמכות לעזר אותה, ובתגובה התלוותה הנאשנת לשוטרים.

במה שכך במהלך הנסיעה בניידת המשטרתי, המשיכה הנאשנת באימיה על המתלוונת, אף לאחר שהזורה בעניין וכן איימה על השוטרים.

לאחר מכן, כאשר הגיעו הנאשנת לתחנת המשטרה ניסתה לעשות שימוש בטלפון הנייד שלה, אך השוטר ביקש מממנה לנתקו. הנאשנת אמרה לו בתגובה: "אתה פושטך, אתה לא תגיד לי מה לעשות, עכשו אני עומדת פה ואס"ם לדבר...".

לאור זאת,לקח השוטר את הטלפון הנייד מהנאשנת וביקש ממנה להתלוות אליו לתחנה. הנאשנת סרבה, ולאור זאת, נזקקה בידיה.

הנאשנת המשיכה לקלל את השוטר.

בנסיבות אלה נמצאו בתיקה 3 סכינים מתקבעות בעלות להבים באורךים שונים (17.5 ס"מ, 11.5 ס"מ, 4 ס"מ).

במסגרת הסדר דין, הוסכם כי הנאשנת תישלח לשירות המבחן לקבלת תסניר בעניינה שיתיחס אף לבקשת ב"כ הנאשנת לאי הרשותה.

פסקרי שירות המבחן

עמוד 2

© verdicts.co.il - פסק דין כל הזכויות שמורות לאתר

ביום 21.9.15 התקבל תסקير שירות המבחן בעניינה של הנאשמת.

בהתאם לאמור בתסקיר, הנאשمت ילדת הארץ, בת 35, רוקה מתגוררת עם הוריה בפ"ת ואינה עובדת מזה כשנה. לדברי הנאשמת, סימנה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה.

כן נמסר כי לאחר סיום הלימודים התגייסה לצה"ל ושירותה שירות מלא בתפקיד מש"קית קישור וגיס. הנאשמת מסרה כי עבדה במספר מקומות עבודה לאורך השנים ובמקביל למדה לתואר ראשון בתחום באוניברסיטה, אולם לא סימנה את לימודייה.

כיוון, כאמור, מזיהה כשנה, אינה עובדת ולדבריה מתקשה למצוא עבודה.

הנאשمت תיארה גדייתה לצד הורים אשר התקשו להוות בעבורה מקור לתמיכה, וلتפיסה נאלצת היא להיות דמות תומכת בעבורים ובעבור אחיה.

מעין בಗlion הרישום הפלילי, עולה כי הנאשمت נעדרת הרשותות קודמות.

נמסר כי הנאשמת קיבלה אחריות מלאה למעשיה והביעה תהושיםות אשמה ובושא נוכח ביצועם. כראע לביצוע העבירות, תיארה הנאשמת תקופה משבירת חייה עקב אירוע תקיפה מינית שחוותה וקשה למצוא עבודה.

הנאשמת מסרה כי ביום ביצוע העבירה הייתה בה תלמידות לתפקיד במקום העבודה חדש והתפתח ויכוח בין המתлонנת, שהסלים לאיומים הדדיים.

לדברי הנאשמת, מתוך תהושה של איום, כעס והצפה רגשית ובעקבות הויכוח עם המתлонנת, שתהה משקה אלכוהולי בבית ולאחר מכן שלחה את המסרונים, עת הייתה בגילופין.

הנאשמת הסבירה את התנהוגותה כלפי השוטרים כנובעת מ恐惧 תהושת עלבון ואת המצאת הסכינים בתיקת הסבירה כamu להגנה עצמית אשר נשאה בתיק מАЗ אירוע התקיפה שחוותה.

הנאשמת שיתפה כי מАЗ אירוע העבירה, פנתה לפסיכיאטר ומטופל רפואי רפואי, אולם אינה מצויה במעקב פסיכיאטרי. הנאשמת הביעה צורך במערכות טיפולית, תוך התמקדות בקבלת כלים להתמודדות עם מצב משבר.

התרשומות קצינת שירות המבחן הייתה כי הנאשمت הינה אישה בעלת מערכת ערבים תקינה, הננתונה במשבר רגשי ובעלת קשיים להתמודדות במצב משבר. כן התרשמה קצינת המבחן כי הנאשמת הינה בחורה מופנמת, מתקשה ליתן אמון בגורם תמייה וטיפול.

קצינות שירות המבחן לא התרשמה מהנאשמת כבעלת דפוסי חשיבה והתנהגות עבריניים ושוליים.

לאור האמור לעיל, הומלץ על דחיה של ארבעה חודשים ממהלכם תמשיך קצינת המבחן להיפגש עם הנאשםת ותגבש המלצה בעניינה.

ביום 24.2.16 התקבל פסקoir משלים מאת שירות המבחן בעניינה של הנאשםת.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי ביום 23.12.15 השתלבת הנאשםת בקבוצת נשים עוברות חוק, אשר מטרתה לאפשר התבוננות והעמקה בנסיבות שהובילו לביצוע העבירה.

הנאשםת הגיעו למרבית מהפגשים והחלה בשיתוף ראשוני בנסיבות חייה.

התרשומות קצינת שירות המבחן כי הנאשםת שרואה במשבר רגשי ומאופיינת בקשישים משמעותיים בניהול תקשורת ביןאישית, אשר מסלימים במצבם כעס ותסכול.

התרשומות קצינת שירות המבחן כי קיימת נזקקות טיפולית בולטת וחסיבות להמשך עבודה והעמקה במסגרת קבוצתית בשירותם.

בבחינת גורמי הסיכון התיחסה קצינת שירות המבחן למצוות הרגשי של הנאשםת, קשייה בניהול תקשורת מקדמת וכן קשייה בהתמודדות במצבם של משבר.

בנוסף, התיחסה לקשייה התעסוקתיים, דבר אשר מגביר את רמות התסכול במצבה ומחזק את דימויו העצמי הירוד, ועל כן גם את הסיכון בעניינה.

בבחינת גורמי הסיכון לשיקום התיחסה קצינת שירות המבחן להעדר עבר פלילי, לקיחת אחירות והבעת חרטה, התרשומות מבוחרת אינטלקנטית המסוגלת להתבוננות פנימית ולהעמקה בקשישת, וכן נכונותה להשתלב בקשר רפואי.

לאחר בחינת הגורמים השונים במסגרת הערכת הסיכון להישנות עבירות אלימות, עולה כי רמת הסיכון בעניינה של הנאשםת הינה ביןונית, בהתייחס להתנהלות אלימה חוזרת בחומרה ביןונית מבחינה תוכניות האלימות הצפויות, באם היא תתרחש.

המלצתה של קצינת שירות המבחן הייתה להטלת צו מבחן למשך שנה במסגרת תמשיך הנאשםת בטיפול הקבוצתי בו החלה בשירותם, ובנוסף כענישה חינוכית קונקרטית, הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 160 שעות.

בנושא להרשעתה של הנאשםת, המלצהה של קצינת שירות המבחן, לאור גילו הצער, ובהתחשב בכך שמדובר בעבירות ראשונות ויחידות עבורה שבוצעו בתקופה משבירת, וכן לנוכח ההערכה כי הרשעה עלולה לפגוע בדמייה העצמי, להחמיר את מצוות הנפשי ולהחליש את המוטיבציה לטיפול, הומלץ על שkeitות ביטול הרשעה כמסר מחזק, זאת לצד הטלת צו מבחן וצו של"צ.

הטייעונים לעונש

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הינו הגנה על בטחונו של אדם, שלמות גופו ונפשו וכן הגנה על שלטונו החוקי ועל האמוניהם עליו.

ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות ביצוע העבירות מהוות פגעה ניכרת בערכיהם המוגנים, לאור ריבוי השיחות וההודעות, שיש בהם כדי לפגוע בשלוותו של אדם.

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשמה השתמשה באיזומים בותיים אשר היו מופנים הן למתלוננת, הן לעובדה שעבידה אותה והן כלפי השוטרים.

כן נטען כי הפניה איזומים על המתלוננת באזני השוטרים, הינה התנהגות עזת מצח.

ב"כ המאשימה טענה כי יש ליתן משקל לעובדה שמדובר במספר רב של הטרדות איזומים ולא במקרה חד פעמי, וכן לכך שהנאשמה ידעה את טיב מעשה, יכולה לחודל מהם ובחירה שלא לעשות זאת.

עוד נטען כי אף לאחר התערבות המשטרה באירוע, המשיכה הנאשמה במעשה והוצאה עצמה על השוטרים.

ב"כ המאשימה התייחסה לחומרת עבירות האיזומים, והפנתה את בית המשפט לרע"פ 1293-08 קורניק נ' מד"י.

באותנו ענין הורשע הנאשם, ללא עבר פלילי, בעבירות איזומים יחידה על אשתו ובית המשפט השית עליו 12 חודשים מאסר. פסק דין זה אושר בבית המשפט המחוזי והעלון.

ב"כ המאשימה טענה כי בעבירות של איזומים על עובדי ציבור, ובכללם שוטרים ישנה פסיקה לפיה מוטלים עונשי מאסר, וכן אף בעבירות החזקת סכין.

ב"כ המאשימה ביקשה בנסיבות תיק זה לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום, בהתחשב בכך שמדובר במספר מתלוננים ובמועדים שונים.

באשר לאישום הראשון, אשר כולל עבירות של הטרדה איזומים במתokin בזק, נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מאסר ל-12 חודשים.

באשר לאישום השני, אשר זהה מבחינת העבירות, טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש זהה.

באשר לאישום השלישי, אשר כולל העלבת עובד ציבור, הפרעה לשוטר, איזומים והחזקת שלושה סכינים, נטען כי על מתחם העונש ההולם לנوع בין מספר חודשים מאסר לרצוי בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי נסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה אשר יש לשקל הינה הייתה של הנאשمة נעדרת עבר פלילי.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה מתנגדת לסיום התקיק באיש הרשעה בהתאם להמלצת שירות המבחן, שכן על פי החלט כתוב אי הרשעה הינו חריג וככליל יש להרשים נ羞ם לאחר שנמצא כי ביצע את העבירות המוחוסות לו.

נתען כי בכספי להימנע מהרשעה יש להראות כי מדובר בסוג עבירה המאפשר לוותר בנסיבות המקרא המשוים על הרשעה, וכי הרשעה תיגע פגעה חמורה בנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי הנואשת לא הציגה מסמכים שיסבירו מדויק שיקולי השיקום גוברים על האינטרס הציבורי, ואין כל אינדיקציה לכך כי או הרשעה תפגע בתעסוקתה.

ב"כ המאשימה טענה כי שקלה את מעשי הנואשת מחד ואת הودייתה, לקיחת האחריות והחסקון בזמן ציבורי מайдן, ולאור כל זאת עתירת המאשימה הינה להשתת עונש מאסר בפרק האמצעי של כל מתחם, הטלת מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלווננים.

טייעוני ב"כ הנואשת

ב"כ הנואשת טען באשר לאיושם הראשון, כי המתלוונת היא זו שהחלה את כל האירוע וגרמה לתסיסה ולשלל האירועים נשוא כתוב איושם.

נתען כי היה קントור של הנואשת ע"י המתלוונת, ויש לכך משקל כאשר בוחנים את התנהגות הנואשת לצורק קביעת המתחם ההולם.

ב"כ הנואשת טען כי מדובר בנואשת נעדרת עבר פלילי, וכי רוב רוכבם של האイומים שהושמעו היו באמצעות הודעות טקסט בווטסאפ, ולא איומים פרונטליים.

נתען כי בת"פ (שלום רاسل'ץ) 23956-04-14 **מד"י נ' אילן צדיקי** התייחס בית המשפט לכך שאיומים המופנים כלפי צד ג' באמצעות מסרונים ממוקמים ברף העליון של המתחם וכי הפגיעה בערכיהם המוגנים קיימת, אך לא מדובר בפגיעה קשה ומשמעותית.

ב"כ הנואשת טען כי ישנים תסקרים מאי מפורטים בנוגע של הנואשת, המתיחסים להליך השיקום בו היא נמצאת.

ב"כ הנואשת טען כי מתקיר שירות המבחן עולה כי הנואשת נמצאת בקבוצה טיפולית מחודש דצמבר 2015 .

נתען כי בתסקיר מצוין כי השתלבות בקבוצה טיפולית תפנית בסיכון ובחשש להישנות מעשים מעין אלו בעתיד.

ב"כ הנואשת טען כי בהתאם לתיקון 113 שיקולי שיקום מאפשרים לחזור מהמתחם לקהל, וכך יש לנוהג במקרה זה.

ב"כ הנואשת טען כי בתסקיר מצוין הרקע לביצוע העבירות, והיותה של הנואשת שרויה במשבר רגשי - ובנסיבות אלה פעולה כפי שפעלה.

בנוגע לאי הרשעה, טען ב"כ הנואשת, כי על אף שלא הוצגו מסמכים המעידים על פגעה קונקרטית, הרי שהפגיעה התעסוקתית הינה ברורה שכן, כל מקום עבודה אליו תנסה הנואשת להתקבל יבקש רישום פלילי, ובנסיבות אלה הרשעה תהווה פגעה של ממש בתעסוקה של הנואשת.

נתען כי קיימת פסיקה עניפה לטסום הליך ללא הרשעה, אף כאשר לא מוכחת פגעה קונקרטית.

ב"כ הנאשمت טען כי יש לקבל את המלצה שירות המבחן לסיום ההליך ללא הרשותה, תוך הטלת צו מבחן למשך שנה, כאשר במצב זה יתקיים פיקוח על הנאשמת והיא תמשיך בתכנית הטיפולית ובHALT השיקומי בו הchallenge.

נתען כי יש להעדייף שיקולי שיקום של הנאשמת על פני מתחם הענישה שהוצע ע"י המאשימה, ולאםץ, כאמור את המלצה שירות המבחן.

הנאשמת ביקשה לומר את דברה בבית המשפט.

הנאשמת טענה כי העלבת השוטר לא הגיע מיזמתה, אלא כתגובה להתנהגות השוטרים ולכך שנכנטו לביתה וטרקנו בפניה את הדלת.

הנאשמת טענה כי לא התכוונה לפעול בהתאם לאיומים שהושמעו, ובבינה את הפגיעה במתלוננת.

הנאשמת מודה כי שתהה אלכוהול ושלחה הודעות טקסט, אך טענה כי ההודעות שנשלחו על ידה אינן מייצגות את מי שהיא, וכי מדובר במודע חד פעמי.

הנאשמת התנצלה על מעשה.

דין

עסוקין כבר עבירות של איומים והטרדות במתיקן בזק, אשר השתרכו על פני ימים, וUBEIROT נספנות של איומים בפני שוטרים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אשר בוצעו ימים לאחר מכן. כמו כן, הורשעתה הנאשמת בעבירה נוספת של החזקת שלושה סכינים, במועד האחרון.

לגביו צבר עבירות האיים והטרדה במתיקן בזק לפני המתלוננת והעובדת האחרת, אני רואה לנוכח רציפות האירועים, סמיכות הזמן והיותן חלק ממכלול אחד, לקבוע להן מתחם ענישה משותף, שהינו ממאסר מותנה ועד מספר חדשני ממאסר בפועל. זאת בהתחשב בכך שמדובר בהתנהגות שלא חרגו מתחום המילול, בדיינא דרייתחא ובעת היותה של הנאשמת תחת השפעת אלכוהול.

לגביו העבירות לפני השוטרים, נשוא האישום השלישי, אני קובעת מתחם נפרד זהה, ממאסר מותנה עד מספר חדשני ממאסר בפועל, וכן גם לעבירות החזקת הסכין.

הנאשמת הינה בת 35 שנים, ללא עבר פלילי, שתפקדה עד למועד זה באורח נורטטיבי. הנאשמת נתלה אחריות למעשה והביעה בשפה וחרטה עליהם. שירות המבחן לא התרשם מקיים של דפוסי חשיבה אנטית חברתיים. עולה מהתסקרים כי הנאשמת נמצאה בעת הרלוונטיות לביצוע העבירות בתקופת משבר בחיה, סביב אירוע של תקיפה מינית שעבירה מספר חדשנים קודם וקשה במציאות עבודה. על פי התרומות שירות המבחן, יש לנאשמת נזקקות טיפולית בולטת ללימוד דרכי התמודדות במצבים של הצפה וגישה. במהלך תקופת עריכת התסקרים הנאשמת הchallenge להיפתח,

להראות תובנה ולשhaft פעולה בטיפול מתאים.

אני רואה לנכון, בנסיבות אלה, לאמצ את המלצה שירות המבחן, לחת משקל בכורה לאינטרא השיקומי ולגזר על הנאשמה עונש שיכול צו מבחן ושל"צ.

עם זאת, לנוכח ריבוי העבירות בהן הורשעה הנאשמת, שאין בוגדר כשלון חד פעמי אלא נמשכו על פני ארבעה ימים וככלו מגוון של התנהגויות פורעות חוק ושלוחות רסן, הן מילולית כלפי המתלוונת והעובדת האחרת, הן בתנהגותם ובמלל בוטים כלפי השטרים, והן בהחזקת שלושת הסכינים, אני רואה מקום להימנע מהרשעת הנאשמת. גם אם אני חקי קיומה של הרשעה עלול להקששות עליה בקבלתה למקומות העבודה מסוימים, לא נראה לי כי ניתן בנסיבות תיק זה להימנע מהרשעה ללא פגיעה באינטרס הציבורי. כן התרשםתי, כי יש צורך בהטלת ענישה צופה פני עתיד כדי להרתיע את הנאשמת מהתנהגויות דומות.

לפיך אני מותירה את ההרשעה על כנה.

אני גוזרת על הנאשמת 4 חודשים מע"ת למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה בה הורשעה, למעט החזקת סכין.

6 חודשים מע"ת למשך שלוש שנים, שלא תעבור עבירה של החזקת סכין.

של"צ בהיקף של 100 שעות, במסגרת שיגבש שירות המבחן ויגיש לאישור בית המשפט תוך 30 יום.

צו מבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן ויכללו המשך השתתפות בטיפול המתאים לה.

הנאשמת מזוהרת כי אם לא תקיים את צו המבחן או לא תבצע את השל"צ, יופקעו הוצאות ובית המשפט יטיל עליה ענישה חלופית.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הצדדים.